

ภาคผนวก

สำนักหอสมุด

ตัวอย่าง บทโทรทัศน์รายการสารคดี "ร้อยตะวัน..พันดาว"

ตอน : พระเครื่อง-เครื่องราง-ของขลัง...ศรัทธาเชิงพานิชย์

Scene	Video	Audio
<p>■ เรื่องลึกลับเกาะติดกับชีวิตอาถรรพ์ไสยศาสตร์</p> <p>■ คิดค้นหาของแก้อาถรรพ์</p>	<p>■ คน-สภาพบ้านเมืองการใช้ชีวิตแบบเก่า ๆ เข้าสู่การใช้ชีวิตแบบใหม่ ๆ</p> <p>■ คนป่วย-โรงพยาบาล-หมอ-วิทยาการการรักษาแบบใหม่</p> <p>■ ความลึกลับ น่ากลัว ผี คุณไสย</p> <p>■ สัมภาษณ์คนทั่วไป</p>	<p>เปิด-ถ้าวันหนึ่งความศรัทธาเปลี่ยนเป็นเชิงพานิชย์—คุณคิดยังไง!</p> <p>VO: แต่ไหนแต่ไรมา..มนุษย์เราต้องดิ้นรนเอาชนะโลกใบนี้อย่างทรหดอดทนไม่ว่าจะเป็นความลำบากยากแค้น.. แต่เราก็มีวิทยาการสูงขึ้นเรื่อย ๆ จนเดี๋ยวนี้เรามีรถไฟฟ้าใช้ - ไม่ต้องขี่เกวียนกันแล้ว..เมื่อก่อนเราต้องผจญโรคภัยไข้เจ็บ แต่เดี๋ยวนี้คุณหมอก็เอาชนะโรคต่าง ๆ มาหนักต่อนักแล้ว ...คนเรานี่ช่างฉลาดจัง</p> <p>VO: แต่กับสิ่งหนึ่งที่มีเกิดขึ้นแบบว่า - ไม่รู้ต้นสายปลายเหตุ ไม่รู้ว่ามันคืออะไร รู้แต่ว่ามันเร้นลับจับหัวจับตัวไม่ได้ ก็เรื่องอาถรรพ์-ไสยศาสตร์อะไรเทือกนั้น เมื่อเราไม่รู้จะจัดการกับมันอย่างไร ที่สุดเลยฝืนจิตใจจนกลายเป็นความกลัว แต่ไม่เป็นไรในเมื่อคน..รายังมีวิทยาการ ถึงยังจัดการกับมันไม่ได้ แต่เราก็สามารถป้องกันได้ นี่เลย-ต้องใช้นี้...พระเครื่อง-เครื่องราง-ของขลัง</p> <p>VOX คนทั่วไป: มีพระเครื่อง-เครื่องราง-ของขลังอะไรติดตัวกันบ้าง? คนสักยันต์, แม่คำที่วางปลัดขิกบนแผงขาย</p>
<p>■ เครื่องรางของขลังอะไรเขาทำมาทำไม</p>	<p>■ สัมภาษณ์คนทั่วไป</p> <p>■ ภาพของดีที่พก (สโลว์) สลับกับ</p>	<p>VO: คงจะเห็นแล้วนะว่า ความเชื่อ-ความศรัทธานะมันไม่เข้าใครออกใคร ดูอย่างพระเครื่อง-เครื่องรางและของขลังนี้สิ</p>

	<p>ภาพคนทั้งแก่และหนุ่มสาว</p> <p>■ สัมภาษณ์</p>	<p>อยู่คู่คนไทยมานาน ไม่ว่าจะแก่เฒ่าหรือหนุ่มหน้าสาวมิลเลนเนียม ต่างก็พกของดีของขลังมาด้วยกันทั้งนั้นแต่จะมีสักกี่คนกันนะ ที่จะรู้ความเป็นมาว่าเขาสร้างมาเพื่ออะไรกัน</p> <p>ด้อย: ความเป็นมาของพระเครื่อง DV2 (1.57.50)จุดประสงค์ในการสร้าง (1.58.17) พระเครื่องถ่ายทอดศาสนา (2.27.00)</p> <p>พยัพ : ใครสร้างเครื่องราว DV2 (2.40.05) ใช้ออกรบ (2.37.20)</p> <p>ช้าง : การสักมีสมัย ร. 4 (4.58)</p>
<p>■ ประเภทและชนิดต่าง ๆ ของเครื่องรางของขลังและประโยชน์การใช้งาน</p>	<p>■ พระ เครื่องราง ของขลังต่าง ๆ</p> <p>■ สัมภาษณ์</p>	<p>VO: พระเครื่องเครื่องรางของขลังต่าง ๆ นั้นนะ เขาสร้างขึ้นมาจากจุดประสงค์หลากหลายและ แน่นนอน ! ย่อมต้องให้ผลตอบแทนที่แตกต่าง จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่รูปร่างหน้าตาจะผิดแผกกันไป แล้ววัสดุที่นำมาใช้อีกละ ! มาคนละสาย-คนละทางกันเข้าไปใหญ่ ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความเชื่อและความถนัดของเหล่าเกจิอาจารย์ผู้สร้างของขลังนั้น ๆ -ก็ทางใครทางมันนั่นแหละ</p> <p>ด้อย : ชนิดของพระเครื่อง DV2 (2.01.34) อภินิหารสมเด็จพระสังฆราชอริยวาต (2.14.00) เสริมบารมีแคล้วคลาด (2.33.30)</p> <p>พยัพ : ชนิดของเครื่องราง DV2 (2.38.31) ประโยชน์ (2.46.47)</p> <p>ช้าง : สักติดตัวตลอด A 2 (0.58) สักครึ่ง</p>

		<p>บนครึ่งล่าง (1.17) เครื่องมืออุปกรณ์ (8.15) รูปสักพินเนส-หนุมาน (10.39)</p>
<p>เมื่อกาลเวลาผ่านไป ความนิยมสูงขึ้น และเปลี่ยนไป</p>	<p>เครื่องรางของขลัง คีย์กับภาพบ้านเมืองเปลี่ยนไป Quick</p> <p>สัมภาษณ์</p> <p>คนทรงเจ้า เข้าทรง เข้าวัด ไหว้เจ้า</p> <p>ร้านค้าที่ติดเครื่องราง</p> <p>ป้ายรับสักยันต์</p> <p>สัมภาษณ์</p>	<p>VO: จากพื้นฐานความเชื่อดั้งเดิมในอดีตที่วนเวียนอยู่กับเรื่องลึกลับดำมืด มาจนถึงวันนี้ วันที่โลกเจริญรุดหน้า ไม่น่าเชื่อเลยว่าของขลังทั้งหลายจะยังคงอยู่คู่บ้านเมืองอย่างเหนียวแน่น ซึ่งต่างจาก (แพชั่นเสื้อผ้าที่ผ่านมาก็ผ่านไปอย่างรวดเร็ว)</p> <p>พยัพ : มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ DV2 (2.42.56) ศรัทธามากกว่าในอดีต (2.41.30) ไสยศาสตร์ยังมีอยู่ไม่มีเสื่อม (2.40.32)</p> <p>VO: ก็นั่นนะสิ ตราบเท่าที่คนเรายังเชื่อเรื่องความลึกลับดำมืดอยู่ แน่นนอน-ของขลังเหล่านี้ก็ย่อมได้รับความนิยมคู่กันไป-มีเสื่อมคลาย แต่ที่อาจจะเปลี่ยนไปบ้างก็ขึ้นน่าจะอยู่ที่ความศรัทธากับค่านิยมที่แตกต่างกันไปเท่านั้น...ก็ความชอบเนี่ย-มันเป็นเรื่องส่วนตัวนี่นา</p> <p>ช้าง : การลงองค์พระ/สัตว์อยู่ที่ขอบ A2 (1.29) (1.37)</p> <p>ด้อย : ศรัทธาเพิ่มขึ้น DV2 (2.21.10) สะสมหายาก (2.09.40) ค่านิยมเปลี่ยนไป (2.06.50) ขึ้นกับมหาชน (2.12.50)</p>
<p>ธุรกิจใหญ่</p> <p>เงินไหลเวียนมหาศาล</p> <p>การประกวดพระ-</p>	<p>แผงพระเครื่อง</p> <p>พระต่าง ๆ</p>	<p>VO: อืม ! ถ้าว่ากันตามหลักเศรษฐศาสตร์แล้ว (กระแอมเบา) เมื่อชีพพลายมีน้อย แต่ดีมานด์มันเยอะ..มูลค่าของเหล่าเครื่องราง-ของขลัง-พระเครื่องดีเด่นทั้ง</p>

		บนครึ่งล่าง (1.17) เครื่องมืออุปกรณ์ (8.15) รูปสักพินเนส-หนุมาน (10.39)
<ul style="list-style-type: none"> ■ เมื่อกาลเวลาผ่านไป ความนิยมสูงขึ้น และเปลี่ยนไป 	<ul style="list-style-type: none"> ■ เครื่องรางของขลัง คีย์กับภาพบ้านเมืองเปลี่ยนไป Quick ■ สัมภาษณ์ ■ คนทรงเจ้า เข้าทรงเข้าวัด ไหว้เจ้า ■ ร้านค้าที่ติดเครื่องราง ■ ป้ายรับสักยันต์ ■ สัมภาษณ์ 	<p>VO: จากพื้นฐานความเชื่อดั้งเดิมในอดีตที่วนเวียนอยู่กับเรื่องลี้ลับดำมืด มาจนถึงวันนี้ วันที่โลกเจริญรุดหน้า ไม่น่าเชื่อเลยว่าของขลังทั้งหลายจะยังคงอยู่คู่บ้านเมืองอย่างเหนียวแน่น ซึ่งต่างจาก (แพชั่นเสื้อผ้าที่ผ่านมาก็ผ่านไปอย่างรวดเร็ว)</p> <p>พยัพ : มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ DV2 (2.42.56) ศรัทธามากกว่าในอดีต (2.41.30) ไสยศาสตร์ยังมีอยู่ไม่มีเสื่อม (2.40.32)</p> <p>VO: ก็มันนะสิ ตราบเท่าที่คนเรายังเชื่อเรื่องความลี้ลับดำมืดอยู่ แน่หนอน-ของขลังเหล่านี้ก็ย่อมได้รับความนิยมคู่กันไป-มีเสื่อมคลาย แต่ที่อาจจะเปลี่ยนไปบ้างก็ขึ้นน่าจะอยู่ที่ความศรัทธากับค่านิยมที่แตกต่างกันไปเท่านั้น...ก็ความชอบเนี่ย-มันเป็นเรื่องส่วนตัวนี่นา</p> <p>ช่าง : การลงองค์พระ/สัตว์อยู่ที่ขอบ A2 (1.29) (1.37)</p> <p>ด้อย : ศรัทธาเพิ่มขึ้น DV2 (2.21.10) สะสมหายาก (2.09.40) ค่านิยมเปลี่ยนไป (2.06.50) ขึ้นกับมหาชน (2.12.50)</p>
<ul style="list-style-type: none"> ■ ธุรกิจใหญ่ ■ เงินไหลเวียนมหาศาล ■ การประกวดพระ- 	<ul style="list-style-type: none"> ■ แฉงพระเครื่อง ■ พระต่าง ๆ 	<p>VO: อืม ! ถ้าว่ากันตามหลักเศรษฐศาสตร์แล้ว (กระแอมเบา) เมื่อชีพพลายมีน้อย แต่ดีมานด์มันเยอะ...มูลค่าของเหล่าเครื่องราง-ของขลัง-พระเครื่องดีเด่นทั้ง</p>

		บนครึ่งล่าง (1.17) เครื่องมืออุปกรณ์ (8.15) รูปสักพิมพ์เนศ-หนุมาน (10.39)
<ul style="list-style-type: none"> ■ เมื่อกาลเวลาผ่านไป ความนิยมสูงขึ้น และเปลี่ยนไป 	<ul style="list-style-type: none"> ■ เครื่องรางของขลัง คีย์กับภาพบ้านเมืองเปลี่ยนไป Quick ■ สัมภาษณ์ ■ คนทรงเจ้า เข้าทรง เข้าวัด ไหว้เจ้า ■ ร้านค้าที่ติดเครื่องราง ■ ป้ายรับสักยันต์ ■ สัมภาษณ์ 	<p>VO: จากพื้นฐานความเชื่อดั้งเดิมในอดีตที่วนเวียนอยู่กับเรื่องลึกลับดำมืด มาจนถึงวันนี้ วันที่โลกเจริญรุดหน้า ไม่น่าเชื่อเลยว่าของขลังทั้งหลายจะยังคงอยู่คู่บ้านเมืองอย่างเหนียวแน่น ซึ่งต่างจาก (แพชชั่นเสื้อผ้าที่ผ่านมาก็ผ่านไปอย่างรวดเร็ว)</p> <p>พยัพ : มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ DV2 (2.42.56) ศรัทธามากกว่าในอดีต (2.41.30) ไสยศาสตร์ยังมีอยู่ไม่มีเสื่อม (2.40.32)</p> <p>VO: ก็นั่นนะสิ トラบเท่าที่คนเรายังเชื่อเรื่องความลึกลับดำมืดอยู่ แน่نون-ของขลังเหล่านี้ก็ยอมได้รับความนิยมคู่กันไป-มีเสื่อมคลาย แต่ที่อาจจะเปลี่ยนไปบ้างก็ขึ้นน่าจะอยู่ที่ความศรัทธากับค่านิยมที่แตกต่างกันไปเท่านั้น...ก็ความชอบเนี่ยมันเป็นเรื่องส่วนตัวนี่นา</p> <p>ช้าง : การลงองค์พระ/สัตว์อยู่ที่ขอบ A2 (1.29) (1.37)</p> <p>ด้อย : ศรัทธาเพิ่มขึ้น DV2 (2.21.10) สะสมหายาก (2.09.40) ค่านิยมเปลี่ยนไป (2.06.50) ขึ้นกับมหาชน (2.12.50)</p>
<ul style="list-style-type: none"> ■ ธุรกิจใหญ่ ■ เงินไหลเวียนมหาศาล ■ การประกวดพระ- 	<ul style="list-style-type: none"> ■ แฉงพระเครื่อง ■ พระต่าง ๆ 	<p>VO: อืม ! ถ้าว่ากันตามหลักเศรษฐศาสตร์แล้ว (กระแอมเบา) เมื่อชีพพลายมีน้อย แต่ดีมานด์มันเยอะ..มูลค่าของเหล่าเครื่องราง-ของขลัง-พระเครื่องดีเด่นทั้ง</p>

<p>บ้านหื่น</p> <p>☑️ อัฟราคา</p>	<p>☑️ สัมภาษณ์</p> <p>☑️ ผู้คนแน่นหน้าแผง ชวักไซ่ว</p> <p>☑️ สัมภาษณ์</p> <p>☑️ งานประกวด-การดู พระ คนดูพระ</p> <p>☑️ สัมภาษณ์</p>	<p>หลายจึงพุ่งทะยานเป็นที่ต้องตาต้องใจ ของเหล่านักลงทุน (เอ่อ..) นักสะสม เล่นกันถึงขั้นเป็นนักธุรกิจเลยทีเดียว</p> <p>พยัพ : ราคาอยู่ที่ความพอใจ DV2 (2.45.20) ความนิยม (2.43.56)</p> <p>VO: เมื่อที่ไหนมีเงิน..มนุษย์ก็เข้าไป ป้วนเปี้ยนด้วยเสมอ ยิ่งเงินมากเท่าไร คนก็จะพลุกพล่านขึ้นมากเท่านั้น เราจึง เห็นวงการนี้เติบโตอย่างมโหฬาร ภาย ใต้ระบบการซื้อขายที่เรียกกันว่า-ให้เข้า มีการแลกเปลี่ยนฝากเช่าฝากขายรวม ไปถึงการจำนองเหมือนอย่างกับธุรกิจ บ้านจัดสรรยังงៃอย่างงั้นเลย</p> <p>ต้อย : ธุรกิจพระเครื่อง/ธนาคารพระ DV2 (2.18.25)</p> <p>VO: และเมื่อของดีมีน้อย หรือมีดีจำกัด อวด...ธุรกิจนี้จึงหนีไม่พ้นที่จะมีการจัด ประกวดพระเครื่องของขลังกัน ใครมีดี อะไรก็จัดออกมาประชันกันในงาน</p> <p>VOX ในงาน : เอาพระมาประกวดด้วยเหตุ ผลอะไร</p> <p>VO: เวทีประกวดพระเครื่องของขลัง..นอก จากจะเป็นช่องทางประกาศว่าตนเองมี ดีอะไรแล้ว ยังถือเป็นเวทีทดสอบของแท้ ของปลอมกันอย่างเป็นทางการ เพราะ ต้องผ่านกระบวนการตรวจสอบจาก กรรมการอย่างเป็นระบบ และหากของ ขลังใดชนะการประกวดได้สักครั้ง-ครั้ง เดียวเกินพอ ก็จะได้เป็นการการันตีว่า</p>
-----------------------------------	--	---

ตอน : Light&Sound (1)

Scene	Video	Audio
<ul style="list-style-type: none"> ■ งานแสงสีเสียง อลังการ ความภูมิใจ ในประวัติศาสตร์ 	<ul style="list-style-type: none"> ■ พลุแตก แสงไฟสาด ส่อง เสียงดังกระหึ่ม สุดยอดอลังการ เหนือโบราณสถาน ■ Fade ภาพแบบ เหงาๆ 	<p>Sound on : พลุ-เสียงประกอบการแสดง-เสียงผู้คน-ปรบมือ</p> <p>VO: คุณเคยรู้สึกมั๊ยว่า ทุกครั้งที่เมื่อได้สัมผัสเรื่องราวประวัติศาสตร์ชาติไทยครั้งใด ก็อดจะภาคภูมิใจไม่ได้ ที่เรามีอารยธรรมอันยิ่งใหญ่แถมด้วยสถาปัตยกรรมงดงามเกรียงไกร แต่ในอีกมุมหนึ่ง ก็อดเศร้าใจไม่ได้ (เสียงเศร้า) ที่เรามีอดีตหลงเหลือให้เราได้ดู...เพียงเท่านั้น</p>
<ul style="list-style-type: none"> ■ การบูรณะโบราณสถาน ■ ความขัดแย้งด้านการอนุรักษ์ 	<ul style="list-style-type: none"> ■ โบราณสถานก่อนและหลังการบูรณะ เช่นเจดีย์ภูเขาทอง วัดไชยวัฒนาราม วัดพระศรีสรรเพชญ์ ■ สัมภาษณ์ ■ ภาพอยุธยา ริมตลิ่งที่เขาะพัง ตึกแถว ริมน้ำ เจดีย์ก่อนบูรณะเอง (ราชบุรี) โบกปูนซีเมนต์ หน้า 	<p>VO: เป็นเรื่องน่าเสียดายนะที่สถาปัตยกรรมอันยิ่งใหญ่ของไทยถูกปล่อยให้รกร้างมาเนิ่นนานเกินไป เพราะกว่าที่จะได้รับการบูรณะกันอย่างจริงจัง - ก็แทบจะสายเกินการฮีม! นี่ถ้าคนยุคก่อนรู้เรื่องการอนุรักษ์สักนิด คนยุคนี้อย่างเราคงได้ชื่นชมกับความงามที่สมบูรณ์แบบกว่าที่เห็นนี้</p> <p>Int กรมศิลป์ : แนวทางการอนุรักษ์โบราณสถาน/ปัญหาของการอนุรักษ์?</p> <p>VO: นอกจากการอนุรักษ์ซากปรักหักพังของโบราณสถานจะเป็นเรื่องสาหัสสากรรจ์แล้วปัญหาด้านเงินทุน</p>

	<p>บันทึก ฟ้าเพดานที่ พิมาย</p> <p>■ สัมภาษณ์</p>	<p>อุดหนุนจากรัฐก็เป็นเรื่องใหญ่ แล้ว ไหนจะปัญหาผู้คนท้องถิ่นอีกล่ะ – ที่ ยังขาดความเข้าใจจนบางครั้งเผลอ โผล่ทำลายซากประวัติศาสตร์ลงไป อย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์ (แต่นั่นคงไม่ ร้ายแรงเท่าหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง และรู้เรื่องดี-กลับมาทำเสียเอง)</p> <p>Int ศรีศักดิ์ : เป็นพี่เลี้ยง (45.28) ขาด การให้ความรู้ความร่วมมือสำนึก จากท้องถิ่น(47.22)</p> <p>Int กรมศิลป์ : แนวทางอนุรักษ์ของกรม ศิลป์ชัดเจนถูกต้องหรือไม่</p> <p>Int ศรีศักดิ์ : ไม่เห็นด้วยเรื่องมรดกโลก (41.42) (14.22) (42.04) นารายณ์ ปลอม (46.16) (46.45)/ Mortal Combat (50.18)</p>
<p>■ เป้าหมายของการ บูรณะที่เรียกผู้คนได้ มากมาย</p> <p>■ พัฒนาการของงาน แสดงแสงสีเสียง</p>	<p>■ ผู้คนชักชวน ทั้ง เด็ก ฝรั่งเศสไทย</p> <p>■ พลุดอก เสียงดังเร้า ใจ ผู้คนเยอะแยะ โคร่งเหล็กมากมาย แสงไฟสาด การ แสดง อลังการ</p>	<p>VO: เอาเหอะ! ไม่ว่าจะถูกหรือผิด วันนี้ เราก็ได้เห็นผู้คนมากมาย-ทั้งผู้ลุ่ม หลงในความงามแห่งอดีต-ผู้หลงไหล กลิ่นอายประวัติศาสตร์-พร้อมเหล่า นักเรียนที่ศนศึกษา นักทัศนอาจรทั้ง ไทยและเทศ...เห็นแล้วน่าชื่นใจ และ ยิ่งเมื่อ ททท. นำวิทยาการก้าวไกล มาเพิ่มสีสันให้เต็มด้า ในรูปแบบที่ เรียกขานกันว่า “ไลท์แอนด์ซาวด์” ที่ นำเรื่องราวประวัติศาสตร์ของ โบราณสถานมาแต่งแต้มด้วยแสงสี บรรเจิดพร้อมเสียงดนตรีกระหึ่มเร้า ใจ</p>

	<p>☑ สัมภาษณ์</p>	<p>Int ททท : หน้าที่และความชัดเจนของ ททท.เกี่ยวข้องกับกิจการจัดงาน/ความเป็นมาของการจัดงาน L&S/ประเภทของงานแสงเสียง/มุมมองของการจัดงาน</p> <p>Int กรมศิลป์: เขตการดูแลของกรมศิลป์ ในงาน L&S/แล้วส่วนอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากนั้นใครรับผิดชอบ?</p> <p>Int ศรีศักร : ตอบสนองการทอ่งเที่ยวมาก ง่าย (42.40) / ดีภาพผิด(42.33)</p> <p>VOX:คนชอบ-ชอบเพราะอะไร</p>
<p>☑ ความสำเร็จบนความอลังการ</p>	<p>☑ งานแสดงแสงสีตามสถานที่ต่าง ๆ</p> <p>☑ ภาพประวัติศาสตร์ สลับกับการแสดง</p>	<p>VO: นับเป็นการตอกย้ำความสำเร็จยิ่ง ๆ ขึ้นไป เมื่อการทอ่งเที่ยวแห่งประเทศไทยได้เที่ยวจุดประกายงานแสงเสียงไปสู่โบราณสถานสำคัญ ๆ เกือบทุกเขตทุกภาคของประเทศตามนโยบายของรัฐที่ต้องการผันเงินให้หมุนเวียนและดึงเงินตราเข้าประเทศ ในวันนี้-ความอลังการของงานแสงเสียงจึงได้รับการตอบรับจากอย่างล้นหลามและแน่นอน ย่อมที่ขึ้นอย่างช่วยไม่ได้</p> <p>Int ททท : ประโยชน์จากการจัด L&S</p> <p>Int กรมศิลป์ : งาน L&Sช่วยทำให้คนเข้าใจประวัติศาสตร์ชัดเจนขึ้น?</p> <p>Int ศรีศักร : ใช้ธรรมชาติ(42.55)/สื่อการสอนจอมปลอม (42.44)/ยึดเยียด (43.05)/ต่างประเทศไม่ทำกัน (43.19) กรีก-ฮิปโป (47.50)/ไทยคิด</p>

		ไม่เป็น(48.07) VOX:คนไม่ชอบ: ไม่ชอบเพราะอะไร
<ul style="list-style-type: none"> ■ เงินหมุนเวียน มหาวิทยาลัย 	<ul style="list-style-type: none"> ■ โบรชัวร์งานแสดง ■ ผู้คน ■ เบื้องหลังการจัดงาน/การแต่งกาย/นักแสดง ■ สัมภาษณ์ ■ ตัดภาพคนจาก ททท/กรมศิลป์/ อ.ศรีศักร 	<p>VO: ไม่ว่าจะคิดเห็นอย่างไร...งานไลท์แอนด์ชาวด์ก็เป็นการแสดงแสงสีที่มีสีสัน มีเม็ดเงินมหาศาลถูกใช้ไปเพื่อการนี้ นับได้เรื่องของเงินที่ล้วงจากกระเป๋าผู้ชมที่เบียดกันเข้ามาดู ค่าใช้จ่ายสำหรับการแสดง-นักแสดง-เครื่องแต่งกายเพื่อให้สมกับความอลังการ แล้วไหนจะพวกอุปกรณ์เครื่องเสียงเครื่องไฟอีกเท่าไรล่ะที่อัดเข้าไปเพื่อให้ได้ภาพตระการตาเร้าใจ...ผู้จัดนี่ยิ้มแก้มฉ่ำเลย</p> <p>Int ททท : ความสำเร็จจากงาน L&S เป็นอย่างไรบ้าง</p> <p>Int ศรีศักร : ภาพรวมชู้ย(38.57)/การทำงานไม่ดี(40.04)/ขาดการจัดการ(39.59)/มักง่าย (39.27)</p> <p>Intผู้จัดแสดง : ปัญหาอุปสรรคในการทำงานอยู่ตรงไหน</p> <p>Int กรมศิลป์ : การดูแลจากโบราณสถานในรูปแบบนี้ขัดกันกับหลักการอนุรักษ์มากน้อยแค่ไหน ได้มากกว่าเสีย</p> <p>Int ศรีศักร : งบประมาณทำกัน-ตะกอละ (44.51) ขาดการให้ความรู้-ผูกขาด (47.22)</p> <p>VO: อืม... เรื่องหลักการนั้นก็ปัญหา</p>

		ที่ต้องเถียงกันต่อไป
<ul style="list-style-type: none"> ■ ปัญหาใหญ่...ธุรกิจแทรก ■ เนื้อหาการแสดงผลอะไรให้คนดู ประวัติศาสตร์ถูกละเลย การแสดงที่เลื่อนเป็นเล่นพวกฟ้อง 	<ul style="list-style-type: none"> ■ งานสะพานแม่น้ำแคว ■ งานปราสาทหินพิมาย ■ งานอยุธยา ■ สัมภาษณ์ ■ เทศกาลแห่งไหนต่าง ๆ ■ ป้ายโฆษณา ■ สัมภาษณ์ ■ เบื้องหลังการแสดง การแต่งตัว ■ นักแสดงต่าง ๆ เน้นหน้า ๆ เหนี่ย ๆ สัมภาษณ์ 	<p>VO: ที่ว่ามันยุ่งนะ... มันอยู่ตรงนี้ ตรงที่งานแสงเสียงอื่นๆ มักจะบรรจุในเทศกาลประเพณีเพื่อดึงดูดความสนใจโดยปราศจากความเหมาะสม นี่มันเป็นธุรกิจชัด ๆ</p> <p>Int ททท : มันเป็นธุรกิจหรือไม่</p> <p>VO: แต่ที่เห็นสนุกสนานยกใหญ่ ก็คงเป็นเหล่าคุณหญิงคุณนายลูกท่านหลานเธอประจำจังหวัดทั้งหลาย...ที่ได้มีโอกาสวิ่งพลาบนบนลานแสดง ...บ้างก็ขอผูกเรื่องราวเสียใหม่-เพิ่มบท-แทรกเนื้อกันมันหยุด ขอกันดื้อ ๆ...ประวัติศาสตร์โบราณสถานป็นปีไม่ต้องสนใจ..สนุกสนานกันเป็นการส่วนตัว...น่ารักจัง</p> <p>Int ผู้จัดแสดง: จริงหรือไม่ที่ต้องเขียนและปรับบทเอาใจสปอนเซอร์?</p> <p>Int ศรีศักร : จอมปลอม-มอมเมา-ปิดประวัติศาสตร์ (37.44) ینگมาก (48.15)</p> <p>Int ททท : ททท. จะเข้าไปแก้ปัญหาความถูกต้องของเนื้อหาได้อย่างไร</p>
<ul style="list-style-type: none"> ■ ผลกระทบทางกายภาพต่อโบราณสถาน (ต่อไปตอนหน้า) 	<ul style="list-style-type: none"> ■ โบราณสถาน...ไฟลุกท่วม 	<p>VO: ยิง! เรื่องราวของไลท์แอนด์ชาวดียังไม่หมดแค่นี้หรอก ...งานเลี้ยงยังไม่ได้เริ่ม-แล้วเลิกลากันได้อย่างไร โบราณสถาน...สถาปัตยกรรมที่สะท้อนประวัติศาสตร์แห่งชาติไทย กำลังตกอยู่ในสภาวะอันตราย...แต่</p>

		อันตรายถึงขั้นเลิกจัดไปเลยหรือไม่ อาทิตย์นี้คงตอบยาก
<p>▶ NEXT</p>	<p>▶ ภาพต่อเนื่อง</p> <p>▶ ตัดภาพเร็ว</p>	<p>VO: พบกับไลต์แอนด์ชาวด...ความ อลังการที่แฝงเร้นความหายนะที่มอง ด้วยตาเปล่าไม่เห็น</p> <p>Int ศรีศักร: คนมากไป</p> <p>Int 'คนจัดงาน : น้ำหนักเครื่องไม้เครื่อง มือและการขนส่ง ดินทรุด?</p> <p>Int วิชาการ : พล-กรดกำมะถัน</p> <p>Int คนจัดงาน: ไฟ - เสียง</p>

สำนักหอสมุด